

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 21Cb/160/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123283735
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Kanderka
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:6123283735.3

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Jaroslavom Kanderkom v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 00 686 930, zastúpeného advokátskou kanceláriou RASLEGAL, s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 855 561, proti žalovaným: 1.) Tony restaurant s.r.o., so sídlom Hrnčiarska Ves 305, 980 13 Hrnčiarska Ves, IČO: 46 818 341 a 2.) A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X/XX, XXX XX A., o zaplatenie sumy 121.324,19 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 2.rade je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 121.324,19 eura, úrok vo výške 1.374,29 eura, úrok z omeškania vo výške 125 eur, 25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 121.324,19 eura od 24.11.2022 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi voči žalovanému v 2.rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom ukladá žalovanému v 2.rade povinnosť zaplatiť ich náhradu žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným Okresnému Banská Bystrica na upomínacie konanie elektronicky dňa 30.3.2023, žiadal, aby súd uložil žalovanému v 1.rade a žalovanému v 2.rade povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 121.324,19 eura, úrok vo výške 1.374,29 eura, úrok z omeškania vo výške 125 eur, 11% ročný úrok z omeškania zo sumy 121.324,19 eura od 24.11.2022 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť ostatných, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tak, že dňa 20.07.2020 ako veriteľ so žalovaným v 1. rade ako dlžníkom a žalovaným v 2. rade ako ručiteľom uzavreli v zmysle ustanovení §§ 497 až 507 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) Zmluvu o splátkovom úvere č. 8080116381 a v nej inkorporovanú Dohodu o ručení (ďalej len „Zmluva“) uzatvorenú v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení so Všeobecnými úverovými podmienkami Tatra banky, a.s. (ďalej len „VÚP“). Žalovanému v 1. rade bol poskytnutý úver na podnikateľské účely. Podľa Zmluvy išlo o úver na financovanie podnikateľských projektov (článok I. Zmluvy). Zmluvný vzťah sa tak spravuje príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to tak pri postavení žalovaného v 1. rade (dlžníka), ako aj pri postavení žalovaného v 2. rade (ručiteľa), ktorý bol v rozhodnom čase poskytnutia úveru v postavení jediného spoločníka a konateľa žalovaného v 1. rade. Zároveň týmto žalobca poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie (predtým Európsky súdny dvor), a to vo veci Dietzinger (C-45/96, rozsudok zo dňa 17.03.1998, Bayerische Hypotheken-und Wechselbank AG c/a Dietzinger), podľa ktorého: „Zábezpeka, resp. ručiteľský záväzok,

ktoré poskytla fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, nie je zahrnutá pod ochranu poskytovanú spotrebiteľom, pokiaľ ide o záruku za vrátenie úveru poskytnutého osobe, ktorá pri tomto úkone vystupovala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“ Rovnako tak dal žalobca súdu do pozornosti rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo dňa 14.03.2013 vo veci C-419/11. Súdny dvor uviedol v rozsudku nasledovné: „Fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti, ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti za zmluvy o poskytnutí úveru.“ Tento sa síce vzťahuje k otázke zmienek, resp. zmenkového ručenia (aval), avšak žalobca má za to, že rovnaké závery sa budú vzťahovať aj k zabezpečeniu klasickým ručením, ako tomu je v tomto prípade. SD EÚ teda dlhodobo a celkom jednoznačne judikuje, že v prípadoch, akým je aj prejednávajúca vec, sa na ručiteľa spotrebiteľská ochrana nevzťahuje, a to i napriek tomu, že vystupuje v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba. V kontexte vyššie uvedeného poukázal žalobca aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.11.2016, vydané v právnej veci vedenej pod sp. zn.: 5 Ndc 10/2016, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 3/2017. V ňom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že ak fyzická osoba, ktorá má ako konateľ a spoločník úzke väzby k obchodnej spoločnosti, zabezpečuje v ručiteľskom vzťahu záväzkov tejto spoločnosti, nepovažuje sa za spotrebiteľa. Predmetné rozhodnutie je verejne dostupné na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keďže je súčasťou Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR. Týmto žalobca požiadal konajúci súd, aby závery uvedených rozhodnutí zobral do úvahy aj v predloženej príhode. Žalovanému v 1. rade v zmysle Zmluvy žalobca poskytol splátkový úver s nasledovnými podmienkami: výška splátkového úveru: 125.000,- eur, druh úveru: nezáväzný (nekomitovaný) splátkový, účel poskytnutia úveru: financovanie Oprávnených projektov a s nimi súvisiacich Oprávnených výdavkov vrátane zaplataenia Poplatku za záruku, úroková sadzba v čase poskytnutia úveru: Úroková marža 1,9 % p. a., splatnosť úrokov: vždy k ultimu mesiaca, výška splátky: 2.084,- eura mesačne, úrok z omeškania: 25% p. a. Dňa 21.12.2021 žalobca so žalovaným v 1. rade uzatvoril Dodatok č. 1 k Zmluve. S uzatvorením dodatku súhlasil tiež žalovaný v 2. rade ako ručiteľ. V zmysle dodatku sa zmluvné strany dohodli na zmene frekvencie splácania úveru, úrokov, poplatkov a nákladov (čl. II. dodatku). Žalovaný v 1. rade nedodrжал povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy (čl. VIII. bod 8.1. Zmluvy) a dohodnuté splátky neplnil riadne a včas. Na základe toho žalobca následne pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v súlade s ustanovením čl. XIII. bod 13.2. písm. a) a podľa bodu 13.3 VÚP). Žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade (ako ručiteľa) žalobca osobitnými výzvami vyzval na zaplataenie dlžnej sumy v celkovej výške 122.823,48 eura, pričom im poskytol dodatočnú lehotu splatnosti piatich (5) dní odo dňa doručenia vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. I napriek uvedenému však žalovaní k úhrade svojho dlhu nepristúpili, a to ani čiastočne. Žalovaní tak dlh neuhradili ani v poskytnutej dodatočnej lehote. V zmysle výpisu z bankovej knihy (aktuálny stav úveru) zo dňa 09.12.2022 je pohľadávka žalobcu voči žalovaným vyčíslená k okamihu vyhotovenia výpisu z bankovej knihy, t. j. vo výške 122.823,48 eura. Dlžná suma je špecifikovaná nasledovne: dlžná istina vo výške 121.282,19 eura; dlžné úroky vzniknuté do zosplatenia úveru vo výške 1.374,29 eura; dlžné úroky z omeškania vzniknuté do zosplatenia úveru vo výške 125,- eur; dlžné poplatky vo výške 42,- eur. Keďže žalobca je nútený domáhať sa svojho nároku voči žalovaným súdnou cestou, vznikol mu voči nim nárok na zaplataenie: istiny vo výške 121.324,19 eura, pozostávajúcej z nesplatennej istiny úveru a neuhradených dlžných poplatkov (t. j. 121.282,19 eura + 42,- eur); úrokov vzniknutých do zosplatenia úveru vo výške 1.374,29 eura; úrokov z omeškania vzniknutých do zosplatenia úveru vo výške 125,- eur; úrokov z omeškania vzniknutých po zosplatení úveru vo výške bežných úrokov z omeškania podľa ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v zákonnej výške 11,00 % ročne od prvého dňa omeškania po zosplatení úveru, t. j. od 24.11.2022, kedy sa žalovaný v 1. rade dostal do omeškania so zaplataením celého dlhu (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo odoslané dňa 16.11.2022, do sféry dispozície sa dostalo najneskôr dňa 18.11.2022 a prvý deň omeškania nastal po márnom uplynutí päť (5) dňovej lehoty na zaplataenie dlhu) až do zaplataenia, a to zo sumy 121.324,19 eura; náhrady nákladov spojených s uplataením pohľadávky vo výške 40,00 eur; náhrady za zaplataený súdny poplatok za podanie žaloby, tak ako bude uhradený; náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 1.643,35 eura. V dôsledku neplnenia si finančných povinností dlžníka a ručiteľa žalobca v zmysle článkov VI. a VII. Zmluvy pristúpili k využitiu jedného z inštitútov, ktorý zabezpečoval jeho pohľadávku. V tejto súvislosti mu bolo na základe jeho žiadosti poskytnuté plnenie (záruka) Osobitným ručiteľom (NDF I. 3 a NDF II.4), a to podľa osobitných vyhlásení žalovaných v súvislosti s Dohodou o záručnom nástroji, inkorporovaných priamo v Zmluve. Plnenie mu bolo poskytnuté pre účely pokrytia časti jeho vymáhaných nárokov, a to v celkovej výške

106.871,40 eura. Účel poskytnutia tohto peňažného plnenia (záruky) spočíval v (i) čiastočnom pokrytí úverového rizika jeho spoločnosti ako veriteľa ako i (ii) v zmiernení negatívneho dopadu na jeho likviditu, v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej situácie a núdzového stavu v súvislosti s ochorením spôsobeným pandémiou COVID-19. Nakoľko žalobcovi bolo poskytnuté Osobitným ručiteľom plnenie (záruka), a to na základe Dohody o záručnom nástroji (bod 6.5. a nasl. Zmluvy), došlo tým k čiastočnému pokrytiu žalobcových nárokov. Osobitnému ručiteľovi tým vznikol voči žalovaným regresný nárok, ktorý je však žalobca v zmysle Zmluvy povinný vymáhať. Žalobca poukázal na zmluvné dojednania, a to konkrétne na bod 6.5.6 Zmluvy, podľa ktorého „dlžník súhlasí s tým, že pre účely zriadenia, ochrany, uplatňovania a výkonu každého práva z každej Zabezpečovanej zmluvy, je Veriteľ spoločným a nerozdielnym veriteľom (spolu s Osobitným ručiteľom) každej z Pohľadávok osobitného ručiteľa a že Veriteľ má svoje vlastné a nezávislé právo žiadať Dlžníka o plnenie Pohľadávok osobitného ručiteľa v čase ich splatnosti.“ Súčasne v zmysle ust. bodu 2.3 Zmluvy je regresný nárok definovaný ako „nárok Osobitného ručiteľa, ktorý Osobitnému ručiteľovi vznikol voči Dlžníkovi podľa § 308 Obchodného zákonníka v dôsledku poskytnutia plnenia zo Záruky za Dlžníka v súvislosti s Úverom, poskytovaným na základe tejto Zmluvy.“ V zmysle ustanovenia § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka „táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.“ Žalobca a žalovaný v 1. rade sú podnikateľmi a zároveň sa ich záväzkový vzťah pri jeho vzniku s prihliadnutím na všetky okolnosti týkal ich podnikateľskej činnosti. Žalovaný v 2. rade sa zaručil za záväzok podnikateľa, Obchodný zákonník sa na neho vzťahuje podľa ust. § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka. V zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka „sa zmluvou o úvere veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ V zmysle ustanovenia § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka „záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.“ V zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 prvej vety Obchodného zákonníka „dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.“ V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 prvej vety Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v príslušnom znení (ďalej len „ZoSP“) „pri percentnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu.“ V zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 ZoSP „cena príslušenstva sa zahrnie do základu poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poplatkového úkonu.“ S prihliadnutím na citované zákonné znenie a závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.04.2015 vo veci sp. zn.: 5 Cdo 244/2013, kapitalizované príslušenstvo (úroky a úroky z omeškania) sa nepovažuje za súčasť základu pre určenie súdnych poplatkov, a to v dôsledku výnimky zakotvanej v ust. § 7 ods. 2 ZoSP. V nadväznosti na uvedené preto ako základ (istinu) pre vyrubenie súdneho poplatku do formulára platobného rozkazu žalobca uviedol sumu 121.324,19 eura (t. j. 121.282,19 eura + 42,- eura). V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálnom znení (ďalej len „Vyhláška“) „ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.“ V zmysle ustanovenia § 10 ods. 3 Vyhlášky „ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie, tarifná hodnota sa určí súčtom hodnôt týchto plnení; ak ide o plnenie na čas dlhší ako päť rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia.“ V nadväznosti na citované ustanovenia Vyhlášky má žalobca za to, že pre účely výpočtu základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta pri vymáhaní pohľadávok je nevyhnutné zohľadniť aj príslušenstvo, a to bez ohľadu na to, či ide o kapitalizovanú alebo nekapitalizovanú formu jeho vyčíslenia. Vyhláška totižto na rozdiel od ZoSP nestanovuje výnimku tak ako je to pre príslušenstvo normované v ust. § 7 ods. 2 ZoSP. Ak teda pre určenie ceny predmetu poplatkového úkonu nie je možné zohľadňovať príslušenstvo pre výslovné vylúčenie takéhoto postupu v ust. § 7 ods. 2 ZoSP, pri absencii obdobného ustanovenia vo Vyhláške je potrebné uzavrieť, že príslušenstvo sa vo vzťahu k určaniu tarifnej odmeny advokáta bude zohľadňovať. A to aj napriek tomu, že pre účely vyrubovania súdnych poplatkov sa takéto príslušenstvo nezohľadní. S ohľadom na vyššie uvedené žalobca konštatuje, že tarifnou hodnotou tejto veci je suma 122.823,48 eura ako súčet istiny a kapitalizovaného príslušenstva. Nekapitalizované príslušenstvo podľa ust. § 10 ods. 3 Vyhlášky pre tento čas do tarifnej hodnoty veci žalobca nezahŕňa.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 29.5.2023 platobný rozkaz č. k. 4Up/580/2023-46, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť istinu 121.324,19 eura s príslušenstvom v prospech

žalobcu s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť ostatných. Žalovaný v 1.rade voči vydanému platobnému rozkazu nepodal odpor napriek tomu, že mu tento bol riadne a včas doručený. Vydaný platobný rozkaz teda voči nemu nadobudol právoplatnosť. Žalovanému v 2.rade nebolo možné predmetný vydaný platobný rozkaz doručiť do vlastných rúk.

4. Následne sa žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 9.11.2023, vyjadril v tom smere, že v nadväznosti na predmetnú výzvu uvádza, že má za to, že žalobe je potrebné v celom rozsahu vyhovieť. V tejto súvislosti požiadal: a) pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, b) vykonať dokazovanie, po ktorom súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie a c) priznať mu náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade vo výške 100%. Zároveň týmto žalobca rozšíril žalobu o nárok na úroky z omeškania v sadzbe 25 % p. a. Súdu v tejto súvislosti oznámil, že v zmluve o úvere si so žalovanými dohodli nárok na úroky z omeškania v sadzbe 25 % p. a., pričom žalobou na upomínacom súde bola uplatnená iba ich časť zodpovedajúca zákonom určenej sadzbe pre obchodnoprávne vzťahy. Týmto teda rozšíril nárok na úroky z omeškania.

5. Okresný súd Banská Bystrica prípisom zo dňa 13.11.2023 postúpil danú právnu vec Okresnému súdu Prešov ako súdu príslušnému na jej prejednanie, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní.

6. Dňa 20.11.2023 Okresný súd Prešov vydal uznesenie č. k. 21Cb/160/2023-74, ktorým vyzval žalovaného v 2.rade, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k žalobe doručenej Okresnému súdu Prešov dňa 14.11.2023, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený návrh v celom rozsahu neuznáva s tým, že vyjadrenie k žalobe mal žalovaný v 2.rade predložiť v potrebnom počte rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana dostala jeden rovnopis. Žalovaného v 2.rade zároveň poučil, že ak túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie (§ 273 CSP).

7. Toto uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami bolo doručené žalovanému v 2.rade dňa 18.3.2024. Žalovaný v 2.rade sa v stanovenej lehote k žalobe a jej prílohám nevyjadril.

8. Podľa § 273 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

- a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
- b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
- c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných.

9. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

10. Podľa § 275 CSP, odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

11. Podľa § 141 CSP, ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny žaloby okrem prípadu, keď súd rozhoduje podľa § 143 ods. 2.

12. Žaloba spolu s prílohami bola žalovanému v 2.rade doručená dňa 18.3.2024. Uznesenie s poučením a s výzvou na vyjadrenie k žalobe a jej prílohám bolo žalovanému v 2.rade doručené do vlastných rúk spolu so žalobou a jej prílohami, teda dňa 18.3.2024. Súd uznesením uložil žalovanému v 2.rade povinnosť písomne sa vyjadriť k žalobe v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia. Táto lehota žalovanému v 2.rade uplynula dňa 28.3.2024. Súd poučil žalovaného v 2.rade o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný v 2.rade sa k žalobe nevyjadril. Súd mal za to, že v danej právnej veci boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súdu nič nebránilo vydať rozsudok pre zmeškanie, a preto dňa 13.5.2024 oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke tunajšieho súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku pre zmeškanie, toto sa uskutočnilo dňa 30.5.2024 o 8.30 hod. na č. dv. 216 Okresného súdu Prešov (1.poschodie).

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konania končí.

15. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O nároku na náhradu trov tohto konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Podľa pomeru úspechu žalobcu vo veci rozhodol súd o náhrade trov tohto konania tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému v 2.rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uložil žalovanému v 2.rade povinnosť zaplatiť ich náhradu žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku pre zmeškanie odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b/ Civilného sporového poriadku). V takom prípade, ako aj proti výroku o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Prešov, ku Krajskému súdu v Prešove.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať. Návrh môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel (§ 277 ods. 1 a ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).